

Urkundenunterdrückung

Nach **deutschem Recht** – sofern es sich auf Urkunden bezieht – ein Delikt (§ 274 dStGB), das die Vernichtung, Beschädigung oder Unterdrückung einer, dem Täter nicht oder nicht ausschließlich gehörenden Urkunde in der Absicht, einem anderen Nachteil zuzufügen, sanktioniert. Nach **georgischem Recht** ein Delikt (Art. 363 gStGB), das – jeweils unter der Voraussetzung direkten Vorsatzes – die rechtswidrige Zueignung, Zerstörung, Beschädigung oder das Verbergen eines Dokuments, eines Stempels, eines Siegels oder eines Formulars sowie die Wegnahme eines Personalausweises oder eines anderen bedeutenden persönlichen Dokuments sanktioniert. Damit unterscheiden sich die Begriffe in Bezug auf die Tathandlung, da nach georgischem Recht auch die Zueignung erfasst ist, die nach deutschem Recht vom Diebstahls (§ 242 dStGB) erfasst wird, zu dem die Urkundenunterdrückung in Tateinheit stehen kann. Zudem muss der Täter, anders als nach deutschem Recht, nach georgischem Recht nicht in dem Bewusstsein handeln, dass der Nachteil notwendige Folge der Tat ist (siehe zum dem im georgischen im Vergleich zum deutschen Recht engeren Begriff der Urkunde dort). (Eru/Mta)

დოკუმენტის, ბეჭდის, შტამპის ან ბლანკის, მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრება

ოფიციალური დოკუმენტის გადამალვა **გერმანიის კანონმდებლობის** თანახმად – თუკი ეს ეხება დოკუმენტებს –, ესაა სისხლის სამართლის დანაშაული (გსსკ-ის 274-ე პარაგრაფი), რომელიც გულისხმობს იმ დოკუმენტის განადგურებას, დაზიანებას ან გადამალვას, რომელიც დამნაშავეს არ ეკუთვნის არც საერთოდ, არც ექსკლუზიურად, თუმცა იგი იყენებს მას სხვისთვის ზიანის მიყენების განზრახვით. **საქართველოს კანონმდებლობის** თანახმად, ესაა სისხლის სამართლის დანაშაული (სსსკ-ის 363 მუხლი), რომელიც – ყველა შემთხვევაში პირდაპირი განზრახვის არსებობის პირობებში –, გულისხმობს დოკუმენტის, ბეჭდის, შტამპის ან ბლანკის მართლსაწინააღმდეგო მისაკუთრებას, გადამალვას, განადგურებას ან დაზიანებას, ჩადენილს ანგარებით ან სხვა პირადი მოტივით –, ასევე პირადობის დამადასტურებელი მოწმობის ან სხვა მნიშვნელოვანი პირადი დოკუმენტის გატაცებას. ამდენად, ტერმინები ერთმანეთისგან განსხვავდება მათი მიმართებით დანაშაულებრივ ქმედებასთან, იმდენად რამდენადაც საქართველოს კანონმდებლობის თანახმად, ამაში შედის ასევე მისაკუთრებაც, რომელსაც გერმანული კანონმდებლობა განსაზღვრავს როგორც ქურდობას (გსსკ-ის 242-ე პარაგრაფი), ხოლო ამ დანაშაულის ნაწილი შეიძლება იყოს ასევე დოკუმენტის გადამალვაც. გარდა ამისა, ქართული კანონმდებლობით – განსხვავებით გერმანული კანონმდებლობისგან, – დამნაშავე არ უნდა მოქმედებდეს იმის შეგნებით, რომ ზიანის მოტანა აუცილებელი შედეგია (ამასთან დაკავშირებით, იქვე იხ. დოკუმენტის უფრო ვიწრო – გერმანულ სამართალთან შედარებით –, ცნება ქართულ სამართალში). (Eru/Mta)